

ся и оглашенни-тѣ, пѣвци-тѣ отговарятъ много пѣти: **Господи помилѣй.**

Благословеніе на хлѣбове-тъ. Всенощно-то бдѣніе-то ся продѣлжава отъ вечеръ до сутринь-та, цѣла ношъ; а заради това, за да ся подгрѣпять вѣрни-тѣ, кои-то имали намѣреніе да останѣтъ цѣлѣж ношъ въ църквѣ-тѣ; подиръ вечернѣ-тѣ обыкновенно сѣ раздробявали хлѣбове, и ся раздавала пшеницѣ, вино и масло, както и сега бѣва това при вечернѣ-тѣ трапезѣ въ манастири-тѣ. И слѣдъ това священника въ заключеніе на вечернѣ-тѣ щомъ прѣподавалъ **Благословеніе Господне** на присѣдѣствующихи-тѣ въ храмъ-тъ съ діакона излѣзвалъ отъ олтарь-тъ; сѣдвали на свои-тѣ си мѣста съ всички, кои-то ся намѣрвали въ църквѣ-тѣ и всички-тѣ похапновали хлѣбъ, вино и масло. А въ источно време ся е наченвало чтеніе отъ Дѣянїя-та апостолски или отъ посланїя-та и ся продѣлжавало до дѣто вкусятъ отъ благословены-тѣ хлѣбове и вино. Този обычай отчасти ся удържа и сега въ нѣкои си манастири напр., въ св. горѣ.

Подиръ свършваніе-то на тѣзи трапезѣ и чтеніе-то, клепали въ голѣмо-то и малки-тѣ клепала, и съ това извѣстывали, че вечернѣ-тѣ ся свършвала и ся наченва друга-та часть на всенощнѣ-тѣ — утрень-та. А кога нѣма литїя и не ся благословяватъ хлѣбове, то подиръ просителнѣ-тѣ ектенїѣ и стихири-тѣ, вечерня-та ся свършва съ чтеніе: **нынѣ отпушлѣши . . . *)**, **Богородице Дѣво радѣйся** и съ думи-тѣ на священника: *Благословеніе Господне на васъ. . . .*

§ 44 **Понятіе за шестопсалмїе-то.** Слѣдъ вечернѣ-тъ отпустъ на всенощно-то бдѣніе ся наченва утрѣня-та. Както вечерно-то Богослуженіе изображава

*) Тѣзи е пѣсень произнесълъ праведный Симеонъ предъ самѣтъ си смърть, зашто-то му било обѣщано отъ Бога, че нѣма да умре додѣ-то невиди съ очи-тѣ си Христа.